

Sprawa C-128/08

Jacques Damseaux przeciwko państwu belgijskiemu

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez tribunal de première instance de Liège)

Swobodny przepływ kapitału — Podatek od dochodów kapitałowych — Umowa
o unikaniu podwójnego opodatkowania — Obowiązek państw członkowskich na
podstawie art. 293 WE

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 lipca 2009 r. . . . . I - 6826

Streszczenie wyroku

1. *Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału — Granice*
(art. 234 WE)
2. *Swobodny przepływ kapitału — Ograniczenia — Przepisy podatkowe — Opodatkowanie dywidend*
(art. 56 WE)

1. Trybunałowi nie przysługuje w ramach art. 234 WE kompetencja do orzekania w przedmiocie ewentualnego naruszenia przez jedno z umawiających się państw członkowskich przepisów dwustronnych umów zawartych przez państwa członkowskie w celu zniesienia lub złagodzenia negatywnych skutków wynikających ze współistnienia krajowych systemów podatkowych. Trybunał nie może badać również relacji pomiędzy przepisem krajowym a przepisami umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, ponieważ kwestia ta nie należy do zakresu wykładni prawa wspólnotowego.

(por. pkt 22)

2. W zakresie, w jakim prawo wspólnotowe w obecnym kształcie nie przewiduje ogólnych kryteriów służących rozgraniczeniu kompetencji pomiędzy państwami członkowskimi dotyczących zniesienia podwójnego opodatkowania w obrębie Wspólnoty Europejskiej, art. 56 WE nie sprzeciwia się obowiązywaniu dwustronnej umowy podatkowej, na mocy której dywidendy wypłacone przez spółkę z siedzibą w państwie członkowskim akcjonariuszowi mającemu miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim mogą być przedmiotem opodatkowania w obydwu państwach członkowskich i która nie przewiduje ustanowienia po stronie państwa członkowskiego miejsca zamieszkania akcjonariusza bezwzględnego obowiązku unikania podwójnego opodatkowania w sensie prawnym, które z niej wynika.

W istocie dywidendy wypłacane przez spółkę z siedzibą w państwie członkowskim akcjonariuszowi mającemu miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim mogą być przedmiotem podwójnego opodatkowania w sensie prawnym, jeżeli obydwa państwa członkowskie zechcą skorzystać z przysługującej im kompetencji podatkowej i objąć rzeczony dywidendy podatkiem obciążającym akcjonariusza. Niekorzystne skutki, które mogą wynikać z równoległego wykonywania kompetencji podatkowych przysługujących różnym państwom członkowskim, jeżeli wykonywanie tych kompetencji nie ma charakteru dyskryminującego, nie stanowią ograniczeń zakazanych przez traktat.

W tym względzie w przypadku gdy zarówno w państwie członkowskim źródła dywidendy, jak i w państwie członkowskim miejsca zamieszkania akcjonariusza rzeczony dywidendy podlegają opodatkowaniu, uznanie, że unikanie takiego podwójnego opodatkowania należy bezwzględnie do państwa członkowskiego miejsca zamieszkania, oznaczałoby przyznanie pierwszeństwa w opodatkowaniu tego typu dochodów w państwie członkowskim źródła. Chociaż taki rozdział kompetencji byłby zgodny w szczególności z zasadami praktyki przyjętej w prawie międzynarodowym, która wyrażona została w modelowej konwencji w sprawie podatku od dochodu i majątku opracowanej przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), nie ulega wątpliwości, że prawo wspólnotowe w obecnym kształcie i w omawianej sytuacji nie przewiduje ogólnych kryteriów służących rozgraniczeniu kompetencji pomiędzy państwami członkowskimi dotyczących zniesienia podwójnego opodatkowania w obrębie Wspólnoty Europej-

skiej. W rezultacie, o ile państwo członkowskie nie może powoływać się na dwustronną umowę w celu uniknięcia obowiązków, które na nim ciążyą na mocy traktatu, fakt, że zarówno w państwie członkowskim źródła dywidendy, jak i w państwie członkowskim miejsca zamieszkania akcjonariusza rzeczony dywidendy mogą być przedmiotem opodatkowania, nie oznacza, że państwo członkowskie miejsca zamieszkania jest zobowiązane, na podstawie prawa wspól-

notowego, przeciwdziałać niekorzystnym skutkom, które mogłyby wynikać z wykonywania rozdzielonej w ten sposób między obydwoma państwami członkowskimi kompetencji.

(por. pkt 26, 27, 32–35; sentencja)